

From: ברכה רוזנפלד [mailto:braha.rosenfeld@gmail.com]

Sent: Tuesday, June 10, 2014 11:04 AM

To: חמוטל בר-יוסף

Subject: ספרך "שריקה"

חמוטל היקרה,

קראתי בספרך "שריקה" וחזרתי וקראתי בו, כי אהבתי מאוד והלכתי שבי אחריו.

בקריאתי, זהו ספר של אישה שעברה כברת חיים די ארוכה, מן הילדות הקשה אל ההצלחה וההגשמה ופגשה בדרכה אבדנים ושכול. דרך של חתחתים וכאב, עד שהגיעה אל החוכמה הפשוטה, העממית והצנועה, אך גם העמוקה, של קבלת העצמי ואהבת הגוף. ועתה, ממרום גילה, היא יכולה לכתוב אודה לגוף (כמעט הורציוס), להתפלל לזה שמעל, אל הרוחני, ובאותה הרצינות וההתכוונות ממש, אל הגוף החומרי המשרת אותה נאמנה. עתה היא יכולה לדבר, סופסוף, על החיבה לעצמה. יש בספר הזה השלמה עם הגורל ועם העולם, יש בו את שמחת הנצחון על חבלי החיים. זהו ספר של חשבון נפש ושל חפירה מעמיקה בנבכי עצמה ומצפונה, שמחילה גדולה בסופו. יש כאן סירוב להיכנע לרגשי האשמה שכופים עלינו (בעיקר על הנשים) או שאנחנו עצמנו מעמיסות/ים על נפשותינו.

מה שאני מרגישה אליך, בעקבות הקריאה, (או אל הפרסונה השירית, הדוברת) הוא לא פחות מאשר אחוות אחיות. אשריך שזכית והמשיכי באותו קו המחשבה הבריא, הבונה.

מי יתן וירבו קוראייך, כי המסר שנושא הספר (אולי לא היית לגמרי מודעת) הוא מסר חשוב ואופטימי, שככלות הכל, אפשר למצוא בו נחמה. מאחלת לך הצלחה רבה.

בידידות

ברכה רוזנפלד